

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fie căreilor și se plătește tot-d'auna înainte
In București la Casa Administrației
In județe și străinătate prin mandat poștal
Un an în trei 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 ; ; ; ; ; 25 ;
Trei luni . . . 8 ; ; ; ; ; 13 ;
Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACTIA

No. 3—STRADA CLEMENTEI—No. 3

EPOCA

TURBURARILE din CAPITALA

Este regretabil că avem să înregistram încă o zi de turbără și de represalii.

Fără să susținem legitimitatea unor manifestațiuni asupra legalității cărora opiniunile noastre sunt cunoscute, nu putem să nu aruncăm o grea răspundere asupra unui guvern, care prin nedibăcia și cruzimea sa inutilă a adaos încă la exasperarea unei populațiuni îndestul de surexcitată prin ororile și torturile polițienești din ultimele zile.

IDOLI RASTURNATI

D-nișt Sturdza, Stătescu, Stoljan, etc., au cauzat de la minister după un an de putere !...

Locul lor este luat de d-nișt Aurelian, V. Lascăr...

Acest fapt este aşa de elocuent — de o elocuență tristă pentru liberali — în cît mai că nu e nevoie de nici un comentariu.

Omul care de la moartea lui I. Brăianu a fost designat ca șef, și a fost șef efectiv, omul care de la 1892 a fost oficial proclamat ca șef, omul care a condus toată politica, său mai drept, toate campaniile în opoziție: D. D. Sturdza, cu un cuvînt, cade de la guvern după un an de o ne mai auzită zapăcea la guvernativă !!!

Acesta este șeful !! Liberalii hrâneau un fel de cult feticist, pentru alt bărbat de alor, pentru d. Stătescu.

D. Stătescu era fruntașul între fruntași, omul enigmatic, aproape providențial, care avea menirea ca să acopere cu imensul său credit, insuficiențele combinațiilor liberale!

Iata-l la pămînt și pe acesta! Iata-l și pe acest idol cu picioarele de argilă, răsturnat la pămînt!

În curs de un an abia, fruntași printre fruntași, oamenii mari ai trecutului și al viitorului partidului au dovedit o incapacitate, o lipsă de tact și o nesocotință aşa de mare, în cît partidul a trebuit să le reia locurile prime în cari îl plasase.

Și când zic incapacitate, lipsă de tact și nesocotință, nu zic eu aceste lucruri, le zic evenimentele, le spun liberalii, au dovedit că în chestie prin faptul că sunt nevoiți să se retragă cu rușine față de evenimente pe cari ei singuri le au produs, pe cari în cel mai bun caz, nu au știut să le înconjore!

Si cine le ia locul, mare D-zeu! Oamenii de mină a doua, dacă nu de a treia, oameni cari pînă mai deunăzi, erau cel mult niște utilitari, oameni de rezervă și de expedient.

Căci aşa a fost — să nu ascundem

lucrul — tot-d'auna considerat d. Aurelian în partid.

Măduce aminte ce rol modest și cam umilit juca în Senat d. Aurelian pe lîngă d. Sturdza. Blind, supus, uîndu-se vecințic în ochii șefului, înainte de a deschide gura sau a face un pas. D. Aurelian era modelul soldațului care nu aspiră de cît cel mult la gradul de locotenent, nici odată de șef!...

Si astăzi... astăzi cine înlocuște pe trușaf și pe ingimfatuș șef Sturdza? Umlul soldat, bun ca să ia cuvîntul numai în chestii speciale și încă și în acestea numai cu aprobarea șefului!

Nu mai vorbesc de d-nișt V. Lascăr... cari erau considerați în partid ca niște pigmei față de d-nișt Stătescu și Cantacuzino!..

După un an, fruntași la coada, și codași în frunte!...

Si acest lucru are loc nu grație unei opozitii serioase parlamentare, unei lupte crîncene duse de noi — trebuie să o mărturisim — ci grație incapacitației de a guverna, grație greșelor pe cari de la sine guvernul de un an le-a acumulat gratuit, neîmpins de niminea și nemotivat !!

Această schimbare de minister are o importanță deosebită pentru partidul liberal; ea dovedește că acest partid este percut de vreme ce nu are oameni capabili cari să poată guverna țara.

Fruntași partidului au facut faliment după cîteva luni de guvern.

Ce poate fi și ce va fi de rest?

G. Panu

Ce face parchetul?

De cîte zile lumea strigă, presa protestează, victimele gem și parchetul tace, cercetează cu o încînțină de broască.

Autorii sălbăticiei din beciurile poliției beauvacum în oncarea îsprăvirilor lor, iar parchetul așa sprinten în alte ocazie, e de o lenevie însăși!

Călăii se plimbă sub cerul deschis și victimele abia azi au văzut toată lumenile.

Prefectul poliției în persoană mărturisește ziaristilor că într'adevăr s'au comis atrocități în arrestările prefecturei, se disculpă însă zicind că ele s'au săvîrsit fără stirea, fără voea sa. Prefectul poliției citează numele călăilor; parchetul primește denunțări în regulă și autorii acestor crime sunt tot liberi!

Ce morală este aceasta? Ce nume să dăm acestei justiții?

Pe cînd bandiții sunt încă liberi, victimele lor cu măselele sfârimate, cu fetele singerate, sunt aduse la parchet între batonete, spre a li se asculta plingerile !

Rușine!

TURBURĂRILE DIN CAPITALĂ

Eșirea intrunirii de la Dacia. — Intervenirea poliției. — În piața Teatrului. — Prima șarjă. — Lupta cu armata. — Baricadele. — Bătaușii și pompierii

Eșirea intrunirii de la Dacia

După eșirea de la intrunirea de la Dacia, mulțimea formează un imens cortegiu și se îndrepără spre calea Victoriei.

In fruntea cortegiului se află doamnele cariai asistă la intrunire, însoțite de comitetul de 300 în cap cu d. Fleva și oratorul. Mulțimea ajunge în această ordine pînă la intersecția străzii Selari cu strada Carol, grosul cortegiului urmînd pe d. Fleva, își continuă mersul spre calea Victoriei, o parte dintr-insul însă securăză drumul, ia pe strada Smirdan și strada Lipscani și ieșe în calea Victoriei. Aci manifestanții se unesc din nou.

Trecind prin fața poliției, mulțimea își amintește de baricadele săvîrșite de sârbi regimului și face o manifestație ostilă.

Tot concomită defilează fluerind și huiduind.

Intervenirea poliției

In fața clubului reservișilor și a eșerării Capșa se află postat un cordon de sergenți de oraș, care oprește trecerea și se respingă publicul. Într-o clipă mulțimea străbate prin cele două extremități ale cordonului; la mijloc se încinge o luptă între sergenți și public. In timpul acesta piața teatrului se umple de lume.

În piața teatrului

In piața teatrului a fost un adevărat măcel.

Aci îi aștepta grosul armatei. Două escadroane de jandarmi călări erau așezate pe piața teatrului, iar strădele laterale și calea Victoriei, erau închise cu siruri dese formate din jandarmi pedestri.

Pe piața teatrului Paul Stătescu cu tot statul major al poliției și parchetul, aștepată înconjurați de o mulțime de agenți și comisari.

Prima șarjă

Cind mulțimea cetățenilor cari rupsese rindurile de sergenți din fața cofetăriei Capșa, au sosit pe piața teatrului, jandarmii călări ai săcăfăt prima șarjă. Mulțimea a respins cu huidueli și fluerături jandarmeria, care amenință să-i calce în picioarele cailor.

In acest timp, piața teatrului și strădele învecinate erau literalmente pline de lume. Se poate evalua la mai mult de zece mii numărul total al persoanelor care se adunaseră în acel punct.

Prefectul și directorul poliției cu ajutorul lor respingeau mulțimea și văzînd că nu reușesc, poruncese să se facă o nouă șarjă de cavalerie și dau ordină jandarmilor pedeștri ca să intre în acțiune.

Lupta cu armata

Jandarmii se reped în galop asupra mulțimii, îngheșuind o mare parte din lume pe trătarul din fața cafenelei Fidacovici. Se ausează tipetele celor călcăti de căi și strigătele de indignație ale celor îngheșuți și striviti pe trătarul. La un moment dat, văzîndu-se amenințări să fie cu toții striviti sub picioarele cailor, cetățenii desperați încep a se apăra cu bastoane, lovind caii peste picioare și începând să impiedice astfel să mai înainteze.

Jandarmii însă înging mereu și cu ajutorul infanteriei care ședea gata reușesc a respinge parte din mulțime, care de grozavă și de teama baionetelor și paturilor de puști cari îi goneau de la spate să-ă refugiat în stradă de lîngă casa Tîrök. Toată lumea era indignată de acest nouă barbarie ordonată de poliție și încă sub impresiunea torturilor îngrozitoare săvîrșite de acești sălbăticî din beciurile poliției, pe strădele Capitalei și în sala universității, se decide a riposta acestor sălbăticî și înarmîndu-se cu lumeni locatarilor din casă Tîrök cari erau depuși pe acea ulicioară, ies în stradă și resping armata.

Timp de o oră și urmat scene înstorătoare. Nică odată, nică la 14 Martie 1888, n-am văzut o incărcare atât de înflorătoare. Jandarmii călări, cu săbile scoase, goaneau în galopul cailor mulțimea lovind cu sabia pe cei cari îi întîlnea în cale, iar infanteria cu baionetele loeva în toate pările.

Mulțimea se apără cu lenme de slinjeni și de multe ori a reușit să respingă atacurile armatei.

Său petrecut scene de o emoție pitită. Cind jandarmii veneau asupra mulțimii în galop cu săbile scoase, ei fu gea îngrozitoare asvîrind cu lenme și cu pietre în ei. Său văzutu nenorocî cari, însăși îngrozitoare, au sărit peste grilajul care limitaază acea terasă în partea dependințelor cele noi ale teatrului și căzînd de la o înălțime de patru metri în curtea teatrului.

In vîzduh nu se aud de cî sunetul trom-

petelor, bubuițul tobelor și strigătele multimei.

Baricadele

Acum sarjele sunt foarte dese și jandarmii alungă mulțimea în galopul mare al cailor de la lungul străzii Cîmpineanu.

Pentru a se apăra, cetățenii formează o baricadă de grilajuri vechi și tot felul de alte obiecte găsite în ulicioare unde se refugiaseră, și fac astfel imposibil sarjele trupei călărețe în acea direcție; mai tîrziu un alt escadrón de jandarmi vine să vină pe din dosul teatrului ca să-i surprindă fără veste, se impiedică de o altă baricadă făcută la colțul străzii Cîmpineanu cu scărî mari de fier scoase din curtea teatrului. Si de astă dată călăreții este responsabil și ignoranță cu loviturî de lenme și bolovani.

In timpul acesta infanteria din deal încercă să atace din nou pe apărătorii baricadelor din față, dar sunt respinși în același fel ca și cavaleriști.

Scandalul este îndescriptibil, poliția se agăta din toate pările, jandarmii călări din fața teatrului șarjează continuu împotriva mulțimii din calea Victoriei și piața teatrului.

Toți fug îngroziti, huiduind și fluerind pe polițisti cari de cîteva zile terorizează întregă Capitală și au îndrîptat toate spîrtele.

Bătaușii și pompierii

Faimosul Paul Stătescu, văzind că nu poate calma mulțimea care era înfuriată în contra procedurilor barbare ce a întrebuințat pînă atunci în contra și pe care le practică și acum, dă ordin să se scoată din nou la lumină bändele bătaușilor și cheamă în grabă și pompierii de la postul central.

Această balacoură iritează și mai mult mulțimea. Infanteria atacă cu baioneta, iar bände de bătaușii scoase în rîndul întîi auzîr cu pietre, ciomäge și lenme în contra mulțimii.

Piața teatrului e plină de lenme groaze de foc și de bolovani din pagăvî.

Groaza este la culme; bătaușii sub aripa poliției asvîră cu bucați mari de lenme, cari unde lovesc, doboră.

Mieșii asvîră cu bucați de lenme în ferestrele clubului conservator, sparg mai toate geamurile și pestă două zeci de reteveie asvîrile de el, trec prin ferestrele sparte ale clubului. Toate acestea se pot constata. Lenmele și pietrele său păstră.

Cîțiva din membrii clubului, cari priveau cu orare la sălbăticile cari se petrecă afară, au fost loviți de zburăturile asvîrile de bande bătaușilor colectivită. Nimeni, absolut nimeni, nu a protestat.

Lumea însăși se refugia pe unde putea de groază acestor atrocități. In toate casele din partea teatrului își caută lumea adăpost.

La orelă 7, armata era încă la locul et, și bände bătaușilor operați.

Se zice că sunt foarte mulți răniți, dintr-carri unii foarte grav.

TRIBUNA POLITICA

Ne așteptăm la un minister ridicol.

In adevar, dacă scoți pe Sturdza și pe Stătescu, al înălțat fără indoială pe reprezentanții răuțătili și sălbăticiei colectiviste, dar în același timp trimite la cămăra vechitilor tot ce e mai destoinic în partid. In afară de dinșii, în statul major al marelui partid liberal nu mai sunt de cît figurantă.

Cum să constituie însă, guvernul e mai mult de cît ridicol.

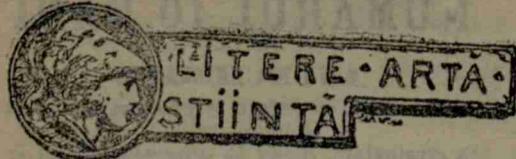
Fără să cunoască cineva lista nouilor miniștri, va fi destul să spui:

Ministerul se compune dintr-un găgăuț încrezut, dintr'un vajnic escroc, dintr-o secuță pomadată, pentru că numai de cît să-ă înșire numele strălucitor Excelenței de mină.

Mult s'a trudit marele partid pînă să dea naștere acestui guvern — si n'a ajuns de cît să provoace risul publicului.

Lumea a botezat stirpitura aceasta: Guvern de lichidație.

Si adevărat

CUM SE NAȘTE O REVISTĂ?

Iată o întrebare la care desigur se poate răspunde în mai multe feluri. Ești, om practic, în loc să răspund prin o formulă teoretică, prefer să arăt cum s'a născut revista noastră AVVENTUL TINERIMII, Literă, Știință, Arte, etc.

Într-o zi, m'ami pomenit cu următoarea circulară:

*Domnule,
Un cerc compus de mai mulți tineri, dorind
a da la lumină o Revistă literară, științifică
și artistică, cunoșându-vă ca iubitor al literelor,
științelor și artelor, vă roagă să luăți parte
la desfășurările prelăudabile, ce se vor face asupra
cheiunii înșinării acelei publicații periodice.*

La ordinea zilei, fixarea titlului și alegera
Comitetului de redacție unea.

Intruirea se va face la cafeneaua Fialkowsky, Sâmbătă, 15 îl curente, la 8 ore seara.

Pentru comitetul provizoriu,
N. Ilie Constantinescu de la Turloaia.

Comitetul provizoriu nu greșise. Da, sunt, în adevăr, un pasionați iubitor al literelor, științelor și artelor, pe care le-am cultivat cu o egală mediocritate ca să nu zic și moștenie. Dar nu face nimică: astăzi nu mă poate descuraja. Când cineva începe, fie începutul cat de prost, astăzi trebuie să promită. După societatea greșită a unor pedant demodați, începuturile promit mult chiar cănd sint stupidă ca intenție; cănd, la noi, slabiciunea inteligenței și nulității imaginativ sunt considerate ca stările primitive a spiritului și a talentului, și deci trebuie să încurajăm.

M'am dus la intruirea unde era invitat

Amenec meu, d. N. Ilie Constantinescu de la Turloaia, m'a recomandat cerculul tinerilor: domnul Nicolae Georgescu, George Nicolaescu, Marin Dumitrescu, Dumitru Marinescu, Basile Ștefănescu, Stefan Basilescu, Mihai Dobrescu, Dobre Mihăescu, Traian Necșulescu și Raul Popescu.

Eram cu toții 12.

După indelungata desbateri, ne-am stabilit asupra titlului - Avventul Tinerimii.

Apoi, am procedat la alegerea Comitetului de redacție compus din 12 înști. Au intrunit majoritatea voturilor:

Președinte, d. N. Ilie Constantinescu de la Turloaia;

Vice-președintă, trei, dd. Raul Popescu, pentru partea literară; Traian Necșulescu, pentru partea științifică, și Dobre Mihăescu pentru partea artistică;

Secretar, opt, dd. Nicolae Georgescu, George Nicolaescu, Marin Dumitrescu, Dumitru Marinescu, Basile Ștefănescu, Stefan Basilescu, Mihai Dobrescu și suscrișorii.

Am procedat apoi la aranjarea și stabilirea sumarului numărului întîi, sumar, pe care l-am comunicat (cu rugăciune de a se publica impreună cu cile-va cîntine binevoitoare) la toate ziarele din Capitală.

«Avventul Tinerimii» apare irevocabil la 1 ale curentei cu următorul interesant

SUMAR

Programul Avventului de N. Ilie Constantinescu de la Turloaia.

La Venezia, sonet (poezie) de Raul Popescu.

Artele la noi Dobre Mihăescu

O epileptică (poezie) Stefan Basilescu

Natura în Artă și Artă Mihai Dobrescu

In Soraia, pastel (poezie) de George Nicolaescu

Căteva cîntine asupra Pe-

lagrăi (după un studiu statistic al d-lui Dim.

Sturdza) de Nicolae Georgescu

In Spital, sonet (poezie) Basile Ștefănescu

Theatrul la Chineji (studiu) Ion

Medal social și viceversa Marin Dumitrescu

La morimentul unei Pro-

titute (poezie) Traian Necșulescu

Recensuni, Note, Bibliografie, Anunțuri

Premile Noastre etc. de Dumitru Marinescu.

Trebue să spun drept - toate buchățile din sunar erau absolut originale. Își studiu-

meu, Teatrul la Chineji, il alcătuiesem într-un mod foarte original din cîtele găsite

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

121

LOUIS JACCOLLIOT

MANATORII DE FOC

PARTEA SEASEA

Care era acea forță misterioasă și atât de puternică? Indigenii făcău mîi și mîi de reflectiuni mai, bizare una de cît alta. La urma urmelor el conchisera că aceasta trebuie să fie o mașină de locomotivie și sub impresiunea acestor gînduri se decisera a se sui din nou pe puncte pentru a vedea cum se pune în mișcare.

— De oare cei cari scobortseră din ea erau așezăți pe puncte, de sigur că de acolo trebuie să se dea direcțunea și mișcarea acestor mașini. Și începură astfel să caute în boltă metalică care servea de puncte Svanul. Multă vreme toate incărările lor rămaseră zadarnice.

După cîteva minute, fară voia lui Wiligo soaseo și esclamajune; o lămă subțire de bronz și alunecă în mîna, lăsând deschisă o cavitate ca de 20 centimetri patrati. În fundul acestei răsuflare se pune de bu-

intr'o dare de seamă a unui jurnal francez de provincie, tradusă după un jurnal american, asupra unei intereseante lucrări a lui Bob Schmekler, publicată la San Francisco și intitulată *Chineze Divertissments* (Petreceri Chinezești).

Am primit multe complimente măgulitoare pentru studiul meu.

A trebuit, având afaceri de familie, să părăsească București și să stătă la țară vre-o trei luni. Cum m'am întors, am dat fugă la Fialkowsky, să iau parte la ședințele Academiei noastre libere. La Fialkowsky, nimănul mi-a spus că de mai multă vreme intrunirea cercului nusema înțineau. Am ales să tipografeze. Aici am aflat cu mărire că «Avventul Tinerimii» facea să mai apară.

Păcat! tocmai cînd, sătul de atmosferă rurală, mă pregăteam să caut un alt studiu.

Într-o seară, mă întâlnesc din întrepările cu președintele, N. Ilie Constantinescu de la Turloaia.

Bine, zic: ce s'a întâmplat cu «Avventul nostru? de ce nu mai apare?

— Său risipit totuști, monșter.

Raul Popescu?

— E în Tîrgul-Jiuul. L-a luat tatăl său, popa — au venit ai lor la putere... e secretar la comitetul permanent.

— Dar ceilalți?

— Dracu șiie.

— A propos... dar poetul Necșulescu?

— Necșulescu? Ce! nu știi?

— Nu.

— A murit!

— Nu mai spune!

Iată ce s'a întâmplat cu «Avventul Tinerimii». Iată cum se naște o Revistă. Nu așa greu.

Ion.

EVENIMENTELE ZILEI

— Din ziarul «România» —

Evenimentele ce s'au petrecut sunt pentru noi dureroase, căci ne-au dovedit că neînțelegerile ce există în partidul liberal îl au împins la greșeli ale căror consecințe le suferă azi.

Din prima zi am considerat detronarea Mitropolitului ca una din acele marî greșeli prevăzind agitația la care va da naștere.

Goverul liberal a stărtuit în ideea sa și aprobia toate actele revoltătoare ale Sindicatului, să facă solidar cu el.

Era de prevăzut că M. S. Regele, care n'a îscălit decretul de detronare, nu va aproba pîsă în cele din urmă, pe guvernul său.

Escesele din zilele din urmă au contribuit și ele, de sigur, la hotărîrea Regelui de a provoca o criză ministerială.

După cînd se afirmă, M. S. ar fi spus în mod categoric, că a consumat la executarea hotărîrii Sinodului, cu condiție ca guvernul să o aducă la o îndeplinire, fără a provoca scandal și fără a fi nevoie a recurge la forța armată.

— Aș depăși acelle instrucțuni, zis-a S. S. Regele.

Era de prevăzut că M. S. ar fi spus în mod categoric, că a consumat la executarea hotărîrii Sinodului, cu condiție ca guvernul să o aducă la o îndeplinire, fără a provoca scandal și fără a fi nevoie a recurge la forța armată.

D. Stătescu, ministru de justiție, înțelegea că aceasta este un blam direct ce i s'a adresa, d-sa, ca ministru de justiție, jucind un mare rol în afacerea mitropolitului, a fost cel d'intuție care a depus demisia sa.

Aceasta a înțeles-o cu atât mai mult că Regele îi ceruse în trecut să se sezeze curtea de casărie spre a rezvui procesul Mitropolitului.

Crisa, în urma acestor declarații ale Regelui, devenise devenită inevitabilă.

Nu mai putea fi de cît două soluții:

Revenirea asupra măsurilor luate, sau retragerea cabinetului.

In primul caz s'ar fi părat că guvernul capitolăzează, ceea ce l-ar slăbi, și s'ar fi impus chiar demisia d-lui Pomi, aruncindu-se asupra sa toată răspunderea.

D-nii Sturdza și Stătescu, nău vor acesa, declarind că sunt solidari cu ministrul cultelor.

Au adoptat deci soluția retragerii lăsind să se formeze un cabinet liberal, cu persoane care nu sunt angajate în cestiuarea Mitropolitului.

Aceștia vor putea să recurgă la soluția pe care o dă d. G. Vînărescu și amicii săi, soluție care a fost propusă în intrunirea de la ministerul de interne de d-nii E. Costinescu, V. Lascăr, Em. Porumbaru, aceea

dă se reformă legea sinodului și dă se cere noului sinod revizuirea procesului mitropolitului.

E probabil că astfel se va pune capăt și agitației de stradă care a grabit criza, fără chiar numai prin acela că a servit de pretext.

E indiscutabil că pentru aceasta și pentru ca guvernul cel nou să poată avea o stabilitate se cere ca d-nii D. Sturdza, E. Stătescu și alți membri din cabinetul actual, să dea sprijinul lor souiei formațiuni.

După cînd știm, acel concurs îl este asigurat, acum depinde de la înțelepciunea majorității parlamentare ca noui desbinări și noui obstacole să nu se ivescă și să facă imposibilă opera întreprinsă de guvernul cel nou.

Liberali trebue să înțeleagă că numai prin unirea lor vor impiedica ca Regele să nevoie să face apel la conservator.

V. R.

INFORMAȚII

NOUL MINISTER

Misiunea d-lui P. S. Aurelian de a forma ministerul era aproape să se zădărnică, din cauza d-lui Ionel Brăianu, care în ultimul moment a refuzat categoric să intre în minister.

In urma refuzului d-lui Brăianu, d. Gogu Cantacuzino a anunțat pe d. Aurelian că nici dinsul nu mai intră în cabinet.

D. Aurelian era deja pe punctul de a depune mandatul, cînd întîlnindu-se cu d. V. Lascăr, i-a comunicat situația, rugindu-l să ia portofoliul interenor. D. Lascăr a primit și s'a insărcinat cu împăcă și pe d. Gogu Cantacuzino.

Astfel, pe la orele 5 fără un sfert, ministerul s'a putut constitui în modul următor:

P. S. Aurelian, președinte și domeniile;

St. Șendrea, lucrări publice;

Gh. Mărzescu, instrucție;

C. Stoicescu, externe și ad-

interim la răsboiu;

Em. Porumbaru, justiție;

Vasile Lascăr, interne;

G. Cantacuzino, finanțe.

Ministerul a depus jurămîntul la Palat la orele 6 seara.

* * *

Ministerul e primit foarte rău prin toate cercurile. Chiar liberalii sunt foarte nemulțumiți și îi prevestesc puține zile.

Pină acum e aproape sigur că grupul Stătescu-Stolojan, deși nu va face opozitie pe față în contra guvernului, totuși nu-i va da nicăi un concurs.

Partidul conservator hotărise să tîne Duminică o intrunire publică.

E probabil că această intrunire nu se va mai tîne.

Azi comitetul partidului va hotărî, dacă față cu agitația care a cuprinzit toate spiritele, va trebui să se renunțe să tîne intruniri în aceste împrejurări.

Cei răniți în ultimele evenimente, care nu să afle în spital și care nău sunt văzuți de medici, sunt rugați a veni azi la 3 ore la redacția Epocii, unde rănilor lor

De sigur că acestea butoane nu erau făcute ca să dea componenți, căci pentru ce atunci ar fi este acuse cu atât mai greu.

Ca să se asigure, Wiligo puse mină pe ele.

— Ah! zise el cu o bucurie copilariească nu mai sunt lovitură aci.

Chemă apoi pe Koanook care păzea în apropiere.

